

Με την «εργασία» Του ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και με την «έργασία» Του τον συντηρεί.

Με την εργασία του, ο άνθρωπος, το ανώτατο δημιούργημα του Θεού, έργο αναγκαίο για την επιβίωσή του δημιουργεί, το σώμα του ισχυροποιεί, το πνεύμα του κινητοποιεί και τρόπους αναβάθμισης της ζωής του επινοεί.

Όταν ο άνθρωπος εργάζεται γίνεται συν-δημιουργός, αποκτά συνείδηση της αξίας του, αυτοπεποίθηση και ικανοποίηση και, απαλλαγμένος από τα δεσμά της στέρησης, ανεξάρτητος υλικά και πνευματικά, κατακτά την αληθινή ευδαιμονία.

Γι' αυτό και η εργασία, η συνειδητή, συστηματική σωματική ή πνευματική προσπάθεια του ανθρώπου για την επιτέλεση έργου αναγκαίου για τη δημιουργία υλικών ή πνευματικών αγαθών, αποτελεί μια ακόμη ειδοποιό διαφορά του ανθρώπου από τα ζώα.

«Ό, τι ξεχωρίζει από μιας αρχής το χειρότερο αρχιτέκτονα μπροστά στην καλύτερη μέλισσα, είναι ότι εκείνος την κερήθρα του την έχει χτίσει μέσα στο κεφάλι του, προτού την χτίσει στο κερί.... Με την εργασία, ενεργεί πάνω στη φύση, έξω από τον εαυτό του και την αλλάζει, αλλάζοντας ταυτόχρονα και τη δική του φύση», διαβάζουμε στο Μάρξ.

Κατά συνέπεια, η εργασία αποτελεί φυσικό δικαίωμα του ανθρώπου, χωρίς το οποίο αδυνατεί ως αξία και πρόσωπο να καταξιωθεί, ενώ η ανεργία, η οκνηρία, είναι «μήτηρ πάσης κακίας», «έκγονος δειλίας και τρυφής» (Πλάτωνας), «μήτηρ λιμοῦ» (Γρηγόριος ο Θεολόγος) ...

Διαβάζουμε στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (1948) ότι «καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται, να επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμά του, να έχει δίκαιες και ικανοποιητικές συνθήκες δουλειάς και να προστατεύεται από την ανεργία».

Εφ' όσον, λοιπόν, η εργασία είναι οικουμενικά αναγνωρισμένο δικαίωμα, η ανεργία σημαίνει στέρηση βασικού ανθρώπινου δικαιώματος, που οδηγεί τον άνθρωπο σε εξαθλίωση και εξαχρείωση, παρασιτισμό και ταπείνωση και του δικαιώματος της ζωής πλήρη υπονόμευση.

Πριν μερικά χρόνια, η καρδιά της Ευρώπης μάτωσε από τους «ανθρωπιστικούς» βομβαρδισμούς, προκειμένου να διασφαλισθούν τα εθνικά δικαιώματα ενός λαού!

Σήμερα, που η ανεργία καλπάζει ασυγκράτητη και ανελέητη, υποσκάπτοντας τα θεμέλια των κοινωνιών, διασπώντας τον κοινωνικό ιστό και τροφοδοτώντας φαινόμενα και εκδηλώσεις βίας και τρομοκρατίας, ποιός θα «βομβαρδίσει» την κερδοσκοπική, εγωιστική και ανάλγητη νοοτροπία, που παράγει την ανεργία, ώστε να προστατεύσει και να εξασφαλίσει για όλους τους ανθρώπους το δικαίωμα στη ζωή και τη δημιουργία;

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄